

udsigter, og da der næppe kunde ventes Indførsel af Betydning, være forberedt paa i 1940—41 at komme til at *mangle* et Kvantum paa ca. 15—18 Mill. hkg Korn og Foderstoffer. Der kunde nu ikke paaregnes nogen Nedgang i Forbruget af Brød og Gryn, tværtimod, det manglende Kvantum maatte derfor tages fra Foderet til Husdyrene, og da Mangelen udgjorde ca. 2 Femtedele af det sædvanlige Kvantum Korn og Foderstoffer til Husdyrbrug, vilde en meget betydelig *Indskrænkning af Husdyrbestanden* blive uundgaaelig.

Der havde været Enighed mellem Regeringen og Landbrugets Organisationer om, at den mest økonomiske Udnyttelse af de sparsomme Mængder Korn bedst vilde opnaas ved Gennemførelse af en Kornlov, der fastlagde, hvor meget Korn enhver Landmand kunde disponere over, saa at han *selv fik Afgørelsen* af, hvorledes og hvor meget han maatte reducere sin Besætning. Ligeledes havde man været enig om, at der maatte afleveres de nødvendige Mængder Korn til *Menneskeføde* og visse *andre vigtige Formaal*, og tillige om, at *det mindre Landbrug*, der ramtes haardst af Kornmangelen, burde fritages for Afleveringspligt undtagen for Brødkorn, som de til Gengæld skulde have Ret til at købe Foderkorn for, ligesom der maatte overføres noget Foderkorn fra de større til de allermindste Landbrug.

De *Hovedretningslinier*, Forslaget hvilede paa, var da: Landbruget afleverer det nødvendige Korn til Menneskeføde og enkelte andre Formaal til Maksimalpriser og paa Basis af Grundværdien; det fastslaas, hvilke Formaal det indkomne Korn skal bruges til og i hvilke Mængder; efter at Afleveringspligten er opfyldt, kan enhver Landmand frit disponere over sit Korn, sælge eller opfodre det; vil han sælge i fri Handel, maa det ske til Maksimalpriser, der sættes højere end for afleveringspligtigt Korn.

Den gennemsnitlige Avl af Rug og Hvede har i 1935—39 (med Fradrag af 10 pCt. for Svind) udgjort henholdsvis 231 000 og 353 000 Tons, hvoraf 29 000 og 20 000 Tons er anvendt til Sædekorn, 180 000 og 230 000 Tons til Menneskeføde, saa at der blev en Rest paa henholdsvis 22 000 og 103 000 Tons. Under Forhandlingerne mellem Ministeren og Landbrugets Organisationer var der Enighed om, at ikke blot *hele Rugavlen* maatte kræves afleveret (bortset fra nødvendig Saa-sød og Frarensning), men at det samme paa Grund af Frostens skadelige Indvirkning paa Hvedemarkerne maatte gælde *hele Hvedearvlen*. Ejendomme med en Grundværdi af højst 10 000 Kr. skulde da have Ret til et Kvantum Foderkorn, svarende til det afleverede Brødkorn, og dette maatte skaffes ved Udskrivning af *Foderkorn* paa Ejendomme med en Grundværdi af over 10 000 Kr. Endvidere skulde de sidstnævnte Ejen-